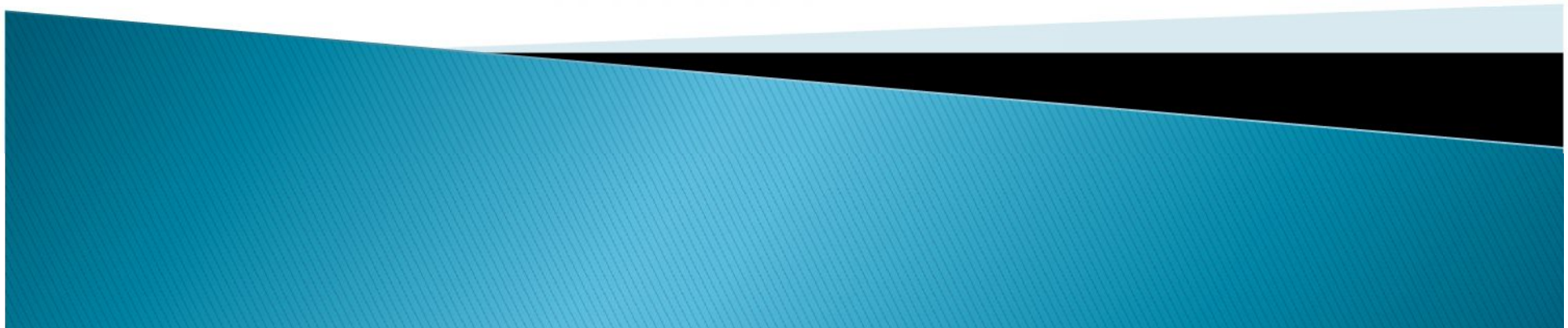

SZKOLENIE PODSTAWOWE STRAŻAKÓW RATOWNIKÓW OSP

TEMAT 22:

Ratownictwo i ewakuacja podczas pożarów

MATERIAŁ NAUCZANIA

- ☐ Czynniki stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi;
- ☐ Sposoby i zasady ewakuacji ludzi;
- ☐ Ewakuacja osób z dysfunkcjami;
- ☐ Ewakuacja zwierząt domowych i mienia ruchomego;
- ☐ Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych.

Czas: 2T

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Rozpoznanie zagrożenia dla ludzi

Rozpoznanie ratownicze:

- ilość osób znajdujących się w niebezpieczeństwie
- wiek i stan psychofizyczny zagrożonych
- miejsca pobytu ludzi
- rodzaj zagrożenia

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Kontakt z zagrożonymi

Rozładowanie napięcia psychicznego:

- nawiązanie kontaktu z osobami zagrożonymi (także wówczas gdy ludzi nie widać, lecz dają znać o swojej obecności np. podczas zawaleń konstrukcji)
- oczekującym na pomoc z zewnątrz należy udzielić niezbędnych wskazówek co do sposobu postępowania prowadzącego do uratowania się

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Kontakt z zagrożonymi

Rozładowanie napięcia psychicznego:

- ukazać szansę ratowania, pobudzić wiarę w skuteczność działań poprzez informowanie o już podjętych czynnościach w celu udzielenia im pomocy
- nakazać należy wykonanie nawet prostych czynności pozwalających na odwrócenie uwagi od zdarzeń i zjawisk będących przyczyną strachu

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Kontakt z zagrożonymi

Rozładowanie napięcia psychicznego:

- ukazać szansę ratowania, pobudzić wiarę w skuteczność działań poprzez informowanie o już podjętych czynnościach w celu udzielenia im pomocy
- nakazać należy wykonanie nawet prostych czynności pozwalających na odwrócenie uwagi od zdarzeń i zjawisk będących przyczyną strachu

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Kontakt z zagrożonymi

Rozładowanie napięcia psychicznego:

- śledzić dalsze zachowanie się zagrożonych, by w porę przeciwdziałać eskalacji napięcia. Kontakt musi być utrzymany przez cały czas trwania akcji
- w przypadkach szczególnie trudnych, wobec osób opanowanych paniką, być może, zastosować trzeba będzie przemoc fizyczną

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Kontakt z zagrożonymi

Rozładowanie napięcia psychicznego:

- śledzić dalsze zachowanie się zagrożonych, by w porę przeciwdziałać eskalacji napięcia. Kontakt musi być utrzymany przez cały czas trwania akcji
- w przypadkach szczególnie trudnych, wobec osób opanowanych paniką, być może, zastosować trzeba będzie przemoc fizyczną

Przesłanki potrzebne do podjęcia i prowadzenia ewakuacji

Ewakuacja

1. Obowiązek rozpoczęcia ewakuacji spoczywa na pracownikach danego zakładu
2. W innych przypadkach decyzja o ewakuacji podjęta zostanie przez kierującego akcją w porozumieniu z kierownictwem danego zakładu
3. Ewakuowanych kieruje się do miejsc wskazanych planami ratowniczymi – należy sprawdzić stan liczebny grupy
4. Należy otworzyć wszystkie możliwe wyjścia i skierować ludzi na właściwą drogę ewakuacji

Czynniki stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi

1. Obowiązek rozpoczęcia ewakuacji spoczywa na pracownikach danego zakładu,
2. W innych przypadkach decyzja o ewakuacji podjęta zostanie przez kierującego akcją w porozumieniu z kierownictwem danego zakładu,
3. Ewakuowanych kieruje się do miejsc wskazanych planami ratowniczymi – należy sprawdzić stan liczebny grupy,
4. Należy otworzyć wszystkie możliwe wyjścia i skierować ludzi na właściwą drogę ewakuacji

Czynniki stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi

5. Przy zatorach - rozgęścić tłum poprzez wyłuskiwanie pojedynczych osób i wskazanie im innej bezpiecznej drogi
6. Należy zapanować nad emocjami
7. Po zakończeniu ewakuacji (bądź ratownictwa) wszystkie pomieszczenia powinny być ponownie starannie przejrzane. Obiekty muszą być zabezpieczone przed możliwym powrotem ludzi z nich wyprowadzonych

Czynniki stwarzające zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi

8. Ewakuacja szpitala - wykorzystać można przygodnych obserwatorów.

W razie intensywnego rozwoju pożaru lub znacznego zadymienia przejść, nie wolno korzystać z pomocy osób postronnych, a ewakuację podejmują sami strażacy

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Bezpośrednio zagrożony człowiek

Zapalenie się odzieży:

- osobę szybko położyć twarzą zwróconą do podłoża
- następnie tłumić płomienie dowolnym okryciem
- jeśli odzież pali się na nas - położyć się i własnym ciałem stłumić płomień

Każdemu poszkodowanemu należy udzielić natychmiast niezbędnej pomocy medycznej.

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

1. O ile istnieją ku temu warunki, ratowanie ludzi powinno przebiegać normalnymi drogami komunikacyjnymi (drzwiami, klatkami schodowymi, schodami przeciwpożarowymi)
2. W porze nocnej miejsca prowadzenia akcji ratowniczej i drogi ewakuacji powinny być oświetlone

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Kolejność ewakuowania i ratowania ludzi

O kolejności ratowania ludzi decyduje kierujący akcją (lub dowódca pododdziału, któremu zadanie to zlecono), opierając się na ocenie stopnia zagrożenia ludzi.

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

3. Ratowanie ludzi z pięter – można wykorzystać drabiny ustawione stabilnie, co najmniej 2 szczeble powinny wystawać poza punkt oparcia

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Ewakuacja pojedynczej osoby przy niewielkim zadymieniu - zasłonić drogi oddechowe ewakuowanej osoby mokrym tamponem.

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Ewakuacja pojedynczej osoby przy znacznym promieniowaniu cieplnym z zadymionej strefy podsufitowej w pozycji pochylonej, jak najbliższej podłoża, ratowanego można okryć kocem.

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Ewakuacja grupy osób -
wykorzystać linkę lub rozwinięty
wąż

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Transport na stołeczku -
ratownicy odpowiednim chwytem
dłoni tworzą siedzenie z rąk, na
których siada ratowany

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Transport na stołeczku -
ratownicy odpowiednim chwytem
dłoni tworzą siedzenie z rąk, na
których siada ratowany

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt huśtawkowy –
ratownicy chwytają swoje zewnętrzne
dłonie, na których siada ratowany,
ręce zewnętrzne tworzą poręcz

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt huśtawkowy –
ratownicy chwytają swoje zewnętrzne
dłonie, na których siada ratowany,
ręce zewnętrzne tworzą poręcz

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na plecach –
w momencie, gdy ofiara
będzie w najwyższym
położeniu energicznym
szarpnięciem zarzucić ją na
ramię

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na plecach –
w momencie, gdy ofiara
będzie w najwyższym
położeniu energicznym
szarpnięciem zarzucić ją na
ramię

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na plecach –
w momencie, gdy ofiara
będzie w najwyższym
położeniu energicznym
szarpnięciem zarzucić ją na
ramię

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na brzuchu –
poszkodowany jest
nieprzytomny

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na brzuchu –
poszkodowany jest
nieprzytomny

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

Chwyt leżącego na brzuchu –
poszkodowany jest
nieprzytomny

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze

*Chwyt leżącego na brzuchu –
poszkodowany jest
nieprzytomny*

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze z pętlą wielofunkcyjną

Przydatna i ciekawa podczas ewakuacji jest pętla wielofunkcyjna stosowana w ratownictwie wysokościowym. Zajmuje niewiele miejsca w kieszeni strażaka a ma wiele przydatnych zastosowań.

Sposoby i zasady ewakuacji ludzi

Postępowanie ratownicze z pętlą wielofunkcyjną

Ewakuacja osoby
poszkodowane lub
strażaka przy pomocy
pętli (podobne do
siodełka) chociaż pętla
odciąża częściowo ręce
ratowników.

Ewakuacja osób z dysfunkcjami

Podczas ewakuacji osób z dysfunkcjami należy, ustalić z jakiego typu dysfunkcja mamy do czynienia i próbować nawiązać kontakt przy pomocy prawidłowo funkcjonującego zmysłu. Kiedy mamy do czynienia z osobą niesłyszącą możemy napisać coś na kartce. Dobrze jest też zaczerpnąć opinii i sugestii osób które na co dzień zajmują się osobą którą mamy ewakuować. Prowadząc osobę z zaburzeniami wzroku musimy iść z przodu, trzymając osobę ewakuowaną za rękę i utrzymywać ciągły kontakt głosowy.

Ewakuacja osób z dysfunkcjami

Przez kontakt głosowy możemy zastąpić zmysł wzroku, ratownik (przewodnik) osoby niewidomej podczas ewakuacji musi przekazywać komunikaty o pojawiających się przeszkodach np. masz przed sobą 3 stopnie. Natomiast jeśli mamy osobę z dysfunkcją mowy możemy też podać jej notes aby zapisywać pytania o odpowiedzi i w ten sposób się porozumiewać.

Ewakuacja osób z dysfunkcjami

Ewakuacja osób z zaburzeniami psychicznymi jest szczególnie trudna należy skontaktować się z opiekunem tej osoby i zasięgnąć porady w jaki sposób należy ją ewakuować. Technikę ewakuacji należy dobrać stosownie do stopnia dysfunkcji osoby poszkodowanej. Należy zachować szczególną ostrożność podczas ewakuacji osoby z dysfunkcją psychiczną i umysłową ponieważ zagrożenie np. pożar może podziałać na nie w ten sposób że będzie agresywna w stosunku do ratownika.

Ewakuacja osób z dysfunkcjami

Ewakuacja osób niesprawnych ruchowo ma zastosowanie w szpitalach oraz u osób z dysfunkcjami ruchowymi. Ewentualna ewakuacje należy konsultować z lekarzem prowadzącym pacjenta. Często potrzebna będzie ewakuacja na szpitalnym łóżku lub ze specjalistyczną aparaturą medyczną. Przy tego typu ewakuacji potrzebna będzie większa liczba ratowników. Trudności również mogą pojawić się w przypadku ewakuacji np. łóżka szpitalnego na niższą kondygnację. Gdy w szpitalu występują strefy pożarowe pacjenta można ewakuować do sąsiedniej strefy pożarowej.

Ewakuacja osób z dysfunkcjami

Po ewakuacji należy zgrupować osoby ewakuowane w jednym miejscu. W przypadku niekorzystnych warunków atmosferycznych należy zapewnić ciepłe miejsce do zgrupowania osób ewakuowanych. Można zadysponować autobus lub namiot ewakuacyjny. Dla zapewnienia wsparcia psychicznego należy rozmawiać z osobami ewakuowanymi lub udzielić pomocy przez psychologa.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

1. Ewakuacja zwierząt musi być rozpoczęta już w chwili, gdy istnieje przypuszczalne niebezpieczeństwo zadymienia obiektu.
2. Akcję ratowniczą powinny podjąć w miarę możliwości te osoby, które normalnie opiekują się zwierzętami.
3. Do akcji wyznacza się strażaków potrafiących obchodzić się ze zwierzętami.
4. Ważne jest rozpoznanie sposobu lokowania zwierząt i ich wiązania.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

5. W przypadku wiązania grupowego zwalniamy łańcuchy i natychmiast wypędzamy zwierzęta z pomieszczeń.
6. Jeżeli w stadzie wykształtował się porządek pierwszeństwa, powinien on być uwzględniony podczas ewakuacji.
7. Do zwierząt podchodzimy ostrożnie i spokojnie, łagodnie przemawiając.
8. Zdenerwowanie ratownika udziela się zwierzęciu.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

9. Zwierzęta wyprowadzone ze strefy zagrożonej muszą być przeprowadzone w miejsca bezpieczne, z których nie będą mogły wydostać się.
10. Zwierzęta mogą próbować powrócić do swych stałych miejsc przebywania .
11. W razie potrzeby zabezpieczyć należy zwierzętom pomoc weterynaryjną.
12. Ratując konie i inne duże zwierzęta należy zwracać uwagę by nie podchodzić nagle od tyłu.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

13. Sztuki silne powinno wyprowadzać dwóch ratowników.
14. Koniom przywykłym do ciężkiej pracy można założyć uprząż i spokojnie wyprowadzić.
15. Jeżeli zwierzę musi przechodzić w pobliżu miejsca pożaru, na jego głowę narzuca się worki lub inne płachty zakrywające oczy. Do nozdrzy można przytknąć trochę obornika by wyeliminować zapach dymu.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

16. Ratowanie buhajów powinna podjąć własna obsługa, gdyż przy zbliżaniu się osób obcych zajmą one postawę obronną.
17. Sztuki rozplodowe można wyprowadzić mocując drąg do kółka nosowego.
18. Przeprowadzamy zwierzęta szybko, ale bez nadmiernego pośpiechu.
19. Cielęta wynosi się oddzielnie.
20. Ratowanie świń powinno być także prowadzone przez ich własną obsługę, z ewentualną pomocą innych osób.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

21. Ewakuacja owiec i baranów - zaleca się wyprowadzenie w pierwszej kolejności barana-przewodnika (zawiażując mu ślepie), inne zwierzęta powinny wyjść za nim spokojnie. Sztuki małe należy przenosić.
22. W przypadku kontaktu z psem nastawionym do nas nieprzyjaźnie nie wolno: okazywać strachu, wykonywać gwałtownych ruchów i odchodzić odwracając się tyłem, a tym bardziej uciekać.
23. Należy stanowczym głosem spróbować osadzić psa na miejscu podając komendę *siad*, *do budy*, *stój* lub uspokoić go *dobry pies*.

Ewakuacja zwierząt domowych

Ewakuacja zwierząt – wskazówki:

24. Starać się unikać kontaktu wzrokowego.
25. W razie ataku bronić się kijem, osłaniać twarz i gardło. Skuteczne może być uderzenie w czuły punkt jakim jest nos.
26. Drób przenosi się w workach lub koszach.
27. Pszczoły ratuje się wraz z ulami, zatykając otwór ula wynosząc go do ciemnego pomieszczenia, po czym ul otwieramy.
28. Gdy pszczoły są niespokojne zapędza je się do ula wykorzystując rozproszone prądy wody.

Ewakuacja mienia ruchomego

Kiedy podejmujemy ewakuację?

Ewakuację podejmuje się gdy:

- istnieje obawa zniszczenia mienia o znacznej wartości, a siły i środki straży pożarnych są niewystarczające do skutecznego zlokalizowania pożaru
- występuje bezpośrednie zagrożenie mienia, którego nie można obronić
- ruchomości utrudniają dostęp do ogniska pożaru lub wyraźnie przeszkadzają w prowadzeniu działań bojowych

Ewakuacja mienia ruchomego

Kiedy podejmujemy ewakuację?

Ewakuację podejmuje się gdy:

- ruchomości stwarzają groźbę rozszerzenia się pożaru
- ze względu na ciężar mienia występuje groźba zawalenia się stropów, nadwątlnych w wyniku oddziaływania ciepła

Ewakuacja mienia ruchomego

Kolejność działań:

1. Ratujemy materiały, które pod wpływem wysokiej temperatury lub w wyniku kontaktu z wodą grożą gwałtownym rozszerzeniem się pożaru lub wybuchem
2. Ewakuacja materiałów i przedmiotów stanowiących wysoką wartość kulturową
3. Ewakuacja unikalnej dokumentacji technicznej i dokumentów

Ewakuacja mienia ruchomego

W budynkach mieszkalnych, poza kosztownościami, ratuje się głównie pościel i odzież (z uwagi na wartości użytkowe, ale też ze względu na wydzielające się w czasie ich spalania gazy), a następnie umeblowanie i drobne, lecz cenne sprzęty domowe.

Ewakuacja mienia ruchomego

1. Systemy ewakuacji:

- system potokowy - polega na rozstawieniu łańcucha ludzi przekazujących sobie wzajemnie ewakuowane mienie (mienie o niewielkich rozmiarach)
- system brygadowy - podział ludzi na grupy wynoszące poszczególne ruchomości (przedmioty ciężkie i duże)
- system indywidualnego transportu – każdy z ratowników przenosi poszczególne przedmioty do wskazanego miejsca (mały ciężar i gabaryty przedmiotów)

Ewakuacja mienia ruchomego

2. Ewakuacja bądź ratownictwo nie mogą przebiegać chaotycznie. Wskazany musi być dowódca tych działań. Mienie wynoszone nie może być składowane w przejściach i w pobliżu wyjść. Nie może być narażone na uszkodzenia. Miejsce składowania powinien określić dowódca akcji w porozumieniu z właścicielem lub gospodarzem obiektu, bądź na podstawie planów ewakuacji.

Ewakuacja mienia ruchomego

3. Cenną aparaturę o dużych gabarytach, przytwierdzoną do stałych części obiektu, należy niekiedy ewakuować przy częściowym lub nawet całkowitym jej demontażu, prowadzonym pod nadzorem osób kompetentnych.
4. W obiektach, w których przechowywana jest ważna dokumentacja do ewakuacji jej powinny być przygotowane specjalne worki bądź skrzynie, które następnie powinny być prze-niesione we wskazane miejsca i tam odpowiednio zabezpieczone.

Ewakuacja mienia ruchomego

5. Wszędzie, gdzie obowiązuje podwyższony standard ochrony (banki, muzea, areszty, więzienia itp.) wejście należy uzgadniać z kierownictwem obiektu i służbą ochrony, by w razie potrzeby wyłączyć system alarmowy, co zapobiegnie samoczynnemu zamknięciu się przejść za ratownikami.

Ewakuacja mienia ruchomego

6. Ruchomości wynoszone należy pozostawiać pod nadzorem kierownictwa zakładu pracy, właścicieli prawnych lub funkcjonariuszy policji. W przypadku gdy nie ma osób mogących przejąć opiekę nad mieniem, kierownik akcji (lub dowódca pododdziału skierowanego do tych działań) do jego zabezpieczenia może wyznaczyć jednego lub więcej strażaków. Ratownicy w miarę możliwości powinni pamiętać jakie przedmioty były wynoszone i komu doręczane.

Ewakuacja mienia ruchomego

7. Gasząc pożary wewnątrz obiektu pamiętajmy, że nie wszystko da się wynieść, ale za to wszystko można zniszczyć. Pomyślmy więc, może uda się czymkolwiek przykryć meble, podłogi. Może uda się nie wyprowadzić dymu poza palące się pomieszczenia, może też uda się oszczędnie gospodarować wodą, by nie zalewać kondygnacji niższych.

Ewakuacja mienia ruchomego

Obiekty muzealne

1. Ekspozyty pakować do skrzyń dołączając wykaz ich zawartości.
2. Składowanie mienia powinno nastąpić w miejscach wskazanych planem ratowniczym lub wyznaczonych doraźnie przez kierującego akcją, wybranym w porozumieniu z administratorem obiektu (bądź służbą ochrony).
Przenoszenie obiektów powinno następować pod nadzorem służb porządkowych, które następnie przejmą opiekę nad składowiskiem.

Ewakuacja mienia ruchomego

Obiekty muzealne

3. Do przewiezienia mienia należy zabezpieczyć niezbędne środki transportu, co także wcześniej powinno być określone planami ratowniczymi.
4. Przedmioty nie dające się wynieść muszą być zabezpieczone np. przez przykrycie ich pokrowcami, folią itp.

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Zadania roty „ratowniczej”

Do głównych zadań roty ratowniczej należy ratowanie uwieczionych i poszkodowanych strażaków. Pojęcie zaczerpnięte jest z nomenklatury Amerykańskiej straży pożarnej od grupy szybkiego reagowania. W polskich realiach mówimy o rocie ze względu na małą liczbę ratowników. W pierwszej fazie taką rotę mogą tworzyć np. kierowcy którzy są zabezpieczeni nie gorzej niż rota pracująca w strefie zagrożenia. Wykonują swoje normalne czynności w przypadku zagrożenia tworzą rotę ratowniczą. Mają przygotowany sprzęt niezbędny do podjęcia działań ratowniczych zgrupowany w jednym miejscu. Aparaty ODO mają założone na plecach a maski przewieszone na szyi za pomocą paska nośnego.

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Zadania rotacji „ratowniczej”

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Zasady ratowania strażaka przez strażaka

Przede wszystkim ratownicy na miejscu akcji muszą mieć dobrze zorganizowaną łączność. W taki sposób żeby, poszkodowany strażak mógł wezwać pomoc „ratunek, ratunek np. dh. Kowalski uwięziony w piwnicy, przygniótł go zawalony strop”. Ten komunikat musi być słyszalny dla dowódcy, innych strażaków i rot ratowniczej. Zgłoszenie poszkodowanego strażaka musi ktoś odebrać i potwierdzić jego zrozumienie i przyjęcie do realizacji po przez powtórzenie jego treści. Podstawą prawną do powyższego działania jest sytuacja w ,której KDR może odstąpić od zasad powszechnie uznanych za bezpieczne w przypadku ratowania zagrożonego życia czyli uwięzionego ratownika.

Zasady ratowania strażaka przez strażaka

Ogólne sytuacje wymagające wezwania pomocy przez strażaka pracującego w strefie zagrożenia:

- upadek,
- przywalenie/uwięzienie,
- odcięcie drogi wyjścia,
- zagubienie/dezorientacja,
- unieruchomienie,
- rany i obrażenia ciała.

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Trudnością podczas ratowania strażaka jest to że przebywa on w dużo trudniej dostępnych miejscach niż cywil ze względu na swoje ochrony osobiste sprzęt ODO i cele gaszeni lub ratowania osoby poszkodowanej. Chociaż w sytuacji zagrożenia z osoby niesiącej pomoc staje się osoba poszkodowaną. W sytuacji strażacy pozostawiają swoje dotychczasowe zajęcia i wszystkie siły i środki zaangażowane są w ratowanie poszkodowanych strażaków. Rota ratownicza przeszukuje pomieszczenia celem odnalezienia uwiezionych strażaków. Pozostali strażacy przygotowują się na ich przyjęcie, ewentualny punkt medyczny i natychmiastowe udzielone kwalifikowanej pierwszej pomocy. KDR wzywa zespół ratownictwa medycznego.

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Potrzeby poszkodowanego strażaka uwięzionego w strefie niebezpiecznej:

- powietrze,
- woda,
- łączność,
- ewakuacja.

Ewakuacja strażaka ze stref zagrożonych

Postępowanie w przypadku awarii aparatu oddechowego:

- położyć się na podłodze,
- załączyć alarm sygnalizatora bezruchu,
- automat oddechowy odłączyć, kominiarkę naciągnąć na otwór,
- wezwać pomoc drogą radiową,
- opuszczenie strefy zagrożenia.

BIBLIOGRAFIA

Wykorzystano:

- zdjęcia: P. Bielicki, H. Wawrzynowicz „Osoby z dysfunkcjami a postępowanie ratownicze w czasie pożaru”. SA PSP Poznań, 2004
- W. Nocoń, Sz. Kokot-Góra, A. Cytawa, P. Grzyb „ Podstawy zabezpieczenia i ratowania strażaków podczas wewnętrznych działań gaśniczych”. SA PSP Kraków 2012 r.
- Zdjęcia własne autora